

Győri Ítéltábla

Az ügy száma:

Pf.I.20.044/2023/6.

A felperes:

Felperes1 (cím2)

A felperes képviselője:

Kummer Ügyvédi Iroda (képviseli: dr. Kummer Ákos ügyvéd cím3)

Az alperes:

Alperes1 (Cím1)

Az alperes képviselője:

Dr. Kovács Loránd Ügyvédi Iroda (képviseli: dr. Kovács Loránd ügyvéd cím5)

A per tárgya:

személyiségi jog megsértésének megállapítása

Az elsőfokú bíróság neve és fellebbezéssel támadott határozatának száma:

Székesfehérvári Törvényszék 26.P.20.268/2022/9.

A fellebbezést előterjesztő fél és a fellebbezés sorszáma:

Az alperes 10. sorszám alatt

Ítélet:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a per fő tárgya tekintetében azzal hagyja helyben, hogy az alperes a 800.000 (nyolcszázezer) forint sérelemdíj után 2018. március 23. napjától a kifizetés napjáig köteles a késedelemmel érintett naptári félév első napján érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű késedelmi kamat megfizetésre.

Az alperes által az állam javára fizetendő eljárási illeték összegét 120.000 (százhúszezer) Ft-ra felemeli.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 napon belül 44.450 (negyvennégyezer-négyszázötven) Ft másodfokú perköltséget, továbbá az állam javára az állami adó- és vámhatóság 10032000-01070044-09060018 számú bírósági határozatban megállapított eljárási illeték bevételi számlájára jelen ítélet keltétől számított 60. napig 160.000 (százhatvanezer) Ft feljegyzett fellebbezési illetéket.

A fellebbezési illeték megfizetése során a jelen bíróság megnevezését, a bírósági ügyszámot, valamint az alperes adószámát közleményként fel kell tüntetni.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

Indokolás

[1] A felperes a párt alapításától 2020 év elejéig a Párt1 pártigazgatója volt, jelenleg az országos választmány elnöke. Ezen tisztségéből adódóan a 2018-as országgyűlési választási kampány során néhány alkalommal tárgyalt a politikus1 vállalkozó érdekkörébe tartozó gazdasági társaságokkal a választási plakátok kihelyezése, plakáthelyek bérleése, megvásárlása tárgyában.

[2] Az alperes által üzemeltetett www.hirportal1.hu, és www.hirportal2.hu internetes portálon 2018. március 22-én „Itt a párt1os korrupció következő állomása” címmel azonos tartalmú cikkek jelentek meg. A cikkek szerint „Információink szerint politikus1 összekötője a párt1ban Felperes1 pártigazgató. Az [hirportal3](http://hirportal3.hu) úgy értesült, rajta keresztül jutnak el a vesztegetésre szánt feketepénzek a párt1 képviselő-jelöltjeihez.”.

[3] Az alperes mindkét honlapon 2018. március 21-én is megjelentetett azonos tartalmú cikkeket, akkor „A párt1 pártigazgatója politikus1 táskahordozója” címmel.

[4] A Székesfehérvári Törvényszék P.20.099/2021/14 és P.20.086/2022/10 számú jogerős ítéleteiben megállapította, hogy a 2018. március 21-i közlésekkel az alperes megsértette a felperes személyiségi jogát azáltal, hogy cikkeiben valótlanul híresztelte, a felperes a Párt1 pártigazgatójaként a 2018-as választási kampányban politikus1-hoz járt más pártok képviselőjelöltjeinek lefizetéséhez szánt pénzért és a felperesen keresztül jutottak el a vesztegetésre szánt feketepénzek a párt1 képviselő-jelöltjeihez.

Kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 nap alatt 2x 400.000,-Ft sérelemdíjat.

[5] A felperes a keresetében a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. tv. (Ptk.) 2:42. § (2) bekezdése, 2:43. § d) pontja, 2:45. § (2) bekezdése, 2:51. § (1) bekezdésének a) pontja, 2:52. § (1)-(3) bekezdései és 6:48. § (1) bekezdése alapján annak megállapítását kérte, hogy az alperes megsértette a jóhírnév védelméhez fűződő személyiségi jogát az általa üzemeltetett www.hirportal2.hu és www.hirportal1.hu internetes oldalakon 2018. március 22-én „Itt a pártlos korrupció következő állomása” címmel megjelent cikkeiben annak valótlan híresztelésével, hogy a 2018-as országgyűlési választási kampányban rajta keresztül jutottak el vesztegetésre szánt feketepénzek a pártl képviselőjelöltjeihez.

[6] Kérte az alperes kötelezését 800.000 Ft sérelemdíj és kamatai megfizetésére is.

[7] Állította, hogy sem politikusltól, sem mástól nem vitt illegális adományt a Pártlnak.

[8] Kifejtette, hogy a sérelmezett közlések – miután az [hirportal3](http://www.hirportal3.hu) hírportálra hivatkozva közölte őket az alperes – valótlan tény híresztelésének minősülnek. Nem vitatta, hogy közszereplőként a tevékenységével összefüggő véleményalkotás során a türési kötelezettsége magasabb, mint a nem közszereplőknek, de rámutatott, hogy e türési kötelezettség nem terjed ki a hamis tényközlésekre.

[9] Kérte, a bíróság az őt ért sérelem bekövetkezését külön bizonyítás nélkül, köztudomású tényként fogadja el.

[10] A jogsértés tárgyi súlyát kiemelkedőnek ítélte, utalva annak nyilvánvaló lejáratási célzatára, nagy nyilvánosságot elérő voltára, továbbá arra a körülményre, hogy az alperes a rendelkezésére álló médiafelületet a közéleti küzdelmekbe szándékosan beavatkozva, a hozzá köthető politikai erők ellenfelei rágalmozására felhasználva súlyosan felróhatóan járt el. Állította, hogy az alperes nem tanúsította a tevékenységéből fakadóan őt fokozottan terhelő elvárható magatartást, mert úgy hozott nyilvánosságra róla hamis információkat, hogy meg sem kísérelte ellenőrizni azok valóságtartalmát. A sérelemdíj magánjogi szankciós funkciójára is utalt.

[11] Az alperes ellenkérelme a kereset elutasítására irányult.

[12] A keresetet jogalapjában és összecszerűségében is vitatva előadta, hogy a cikk felperes által sérelmezett állításai valósak, mert a felperes rendszeresen járt politikuslhoz, és egy alkalommal fénykép is készült róla, amikor a utcánél utcában, táskával a vállán távozott tőle.

[13] Idézte a Fővárosi Törvényszék előtt 69.P.22.756/2018. sorszámon folyamatban volt eljárásában meghallgatott tanúk vallomását, melyek szerint a 2018-as választás előtt többen készpénzben befizetéseket eszközöltek a párthoz, és a párton belüli szöbeszéd az volt,

hogy politikus1tól sok pénz áramlott a Párt1 felé. Egyértelműnek ítélte, ezen finanszírozás kizárólagos koordinátora csak a felperes lehetett.

[14] A felperes közszereplői minőségére és abból eredő fokozott tűrési kötelezettségére is hivatkozott, és azzal is érvelt, hogy közéleti téma volt a párt1 2018-as választási kampányának politikus1 általi finanszírozása. A közügyek demokratikus vitája során pedig a politikai történéseket a maguk összefüggéseiben értelmező polgárok tisztában vannak a pártpolitikai véleménynyilvánítások figyelemfelkeltésre és túlzásokra hajlamos jellemzőivel.

[15] Álláspontja szerint a sérelmezett közlések – arra tekintettel is, hogy a jelen perben érintett sajtótermékeknel jóval nagyobb elérésű sajtótermékekben már nyilvánosságot kaptak – nem érintik hátrányosan a felperes társadalmi megítélését, ezért nem sértette meg a felperes jóhírnevét.

[16] Kérte annak figyelembevételét, hogy a felperes az igényét a jogsértést követő 4 éveltelével érvényesítette. Álláspontja szerint ez arra enged következtetni, hogy a felperes által vélt sérelem a felperes felfogásában is bagatell.

[17] Arra is hivatkozott, hogy a személyiségi jog megsértésének nem automatikus jogkövetkezménye a sérelemdíj alkalmazása, és az igényelt összeget is eltúlzottnak tartotta, arra utalva, az nem áll összhangban a felróhatóságával, a felperest ért sérelemmel, és a bírói gyakorlat szerint hasonló esetekben megítélt marasztalási összegeket is jelentősen meghaladja.

[18] Az elsőfokú bíróság ítéletében megállapította, hogy az alperes megsértette a felperes jóhírnév védelméhez fűződő személyiségi jogát azáltal, hogy az általa üzemeltetett www.hirportal2.hu és www.hirportal1.hu internetes oldalakon 2018. március 22-én „Itt a párt1 os korrupció következő állomása” címmel megjelent cikkben valótlanul híresztelte, hogy a felperesen keresztül jutottak el vesztegetésre szánt feketepénzek a Párt1 képviselőjelöltjeihez a 2018-as országgyűlési választási kampányban.

[19] Kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 nap alatt 800.000 Ft sérelemdíjat, és annak 2018. március 23. napjáig (helyesen: 2018. március 23. napjától) a kifizetés napjáig járó, a késedelemmel érintett naptári félév első napján érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű késedelmi kamatát, 50.800 Ft perköltséget, továbbá az állam javára 48.000 Ft eljárási illetéket.

[20] Ítéletének indokolásában megállapította, hogy a sérelmezett közlések nem vélemény-nyilvánítások, hanem tényközlések, illetőleg olyan következtetések, amelyek alapjául szolgáló tények valósága vizsgálható, logikai láncra feltárható.

[21] Rámutatott arra, ezek valóságtartalmát az e vonatkozásban bizonyításra kötelezett alperes nem igazolta.

[22] Kifejtette, a közszereplőket ugyan fokozottabb tűrési kötelezettség terheli, ez azonban nem terjed ki a valótlan tényekre és az ezekkel kapcsolatos negatív értékítéletekre [7/2004. (III. 7.) AB határozat].

[23] Azt is rögzítette, hogy az alperes által közölt állítások a felperes megítélését negatív irányban befolyásolják, mert az átlagos médiafogyasztóban azt a benyomást keltik, nem tiszta módszerek alkalmazásával kampánypénzek jutottak el egy gazdasági szereplőtől egy választáson induló párt igazgatóján keresztül a képviselő-jelöltekhez.

[24] A felperes által igényelt sérelemdíj mértékét nem ítélte eltúlzottnak arra hivatkozva, hogy az alperes szándékos, célzatos jogsértést követett el és a két internetes felületen közzétett állítások országos választási kampányban, kiélezett versenyhelyzetben jelentek meg, a felperest bűncselekmény elkövetésével vádolták meg, így alkalmasak voltak arra, hogy kedvezőtlen színben tüntessék fel. Emiatt a felperes nem pusztán a közvélemény felé, de a párttársai, illetőleg a családi körében is magyarázkodásra kényszerült.

[25] Figyelemmel volt a sérelemdíj büntető funkciójára is.

[26] Kitért arra is, ugyan a perbelihez hasonló tényállítások, híresztelések miatt a felperes már részesült kompenzációban, de a jelen perben sérelmezett közlésekkel összefüggésben még nem érvényesített igényt.

[27] Nem tulajdonított jelentőséget annak a ténynek, hogy a felperes a jogsértést követő hosszabb idő elteltével érvényesítette az igényét, utalva arra, egyéb adat hiányában ez nem jelenti egyben azt is, hogy a jogsértés bagatell jellegű.

[28] Az ítélet ellen az alperes fellebbezett.

[29] A másodfokú bíróság felülbírálati jogkörét a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. tv. (Pp.) 369. § (3) bekezdésének c) és d) pontjában jelölte meg, és az ítélet megváltoztatásával a kereset elutasítását kérte.

[30] Előadta, a 2018-as választások során a pártl olyan költségvetésű kampányt folytatott, amelyet önerőből nem tudott volna finanszírozni. Ehhez a forrást a pártlhoz közelálló személyek és a nyilvánosság álláspontja szerint is politikusl nyújtotta, így az a közlés, hogy politikuslhoz járt a felperes pénzért és politikusl pénze rajta keresztül jutott el a pártl képviselőjelöltjeihez, kellő ténybeli alapokon nyugvó logikus következtetés.

[31] Arra is hivatkozott, a cikk közügyekben való megszólalásnak minősül, így megilleti a véleménynyilvánítási szabadság védelme. E körben idézte a 7/2014. (III. 7.) AB határozat indokolásában foglaltakat is.

[32] A sérelemdíj mértékét továbbra is eltúlzottnak tartotta, előadta, a felperes e jogsértésből eredő köztudomású hátrányokon túl további hátrányok bekövetkeztére nem

hivatkozott, az állítások nem a felperes személyiségét minősítették, hanem kifejezetten politikai tevékenységére vonatkoztak. A közvélemény a felperes vonatkozásában újra megjelenő állításokat már eleve fenntartásokkal kezeli, kellő távolságtartással értékeli, amely ez által a felperesnek okozott hátrányt is degradálja. A közlések tartalma az átlagosnak mondható olvasót a felperesről alkotott benyomásában már nem befolyásolta.

[33] Azon csekély hátrányt, amelyet a sérelmezett közlések a felperesnek okozhattak, a sajtóhelyreigazítása teljes mértékben kompenzálta, a felperes társadalmi megítélésében bekövetkezett negatív változás orvoslására alkalmas volt, így a közlések hátrányos következményeit a felperes csak rövid ideig volt kénytelen elviselni. Kiemelte, a sérelemdíj mértéke meghatározásánál annak magánjogi büntetőjellege csak abban az esetben lehet hangsúlyos, ha a jogot sértő fél kiemelkedő szándékos sérelmet okoz, ami a jelen esetben nem valósult meg.

[34] A felperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú bíróság ítéletének helyreahagyására irányult.

[35] Előadta, az a fellebbezési állítás, miszerint a 2018-as választások során a pártl olyan költségvetésű kampányt folytatott, amelyet önerőből nem tudott volna finanszírozni, továbbá a jogsértőként értékelt állítások közös jellemzője, hogy nem a felperes személyiségét minősítik, hanem kifejezetten politikai tevékenységére vonatkoztak, valamint a közzétett helyreigazításra való utalás és a sérelemdíj büntető funkciójával kapcsolatos érvelés a Pp. 216. § (1) bekezdése és 373. § (1) bekezdése szerint meg nem engedhető ellenkérelem-változtatások, figyelemmel arra, hogy azokra az alperes az elsőfokú eljárásban nem hivatkozott.

[36] Ezen alperesi állításokat érdemben is vitatta.

[37] Fenntartotta és részben megismételte az elsőfokú eljárásban általa előadott jogi álláspontját a keresetek jogalapját illetően.

[38] Alaptalannak ítélte a sérelemdíj mérséklését célzó fellebbezési kérelmet is. E körben megjegyezte, hogy az alperes kirívóan tökeerős, a médiapiacra domináns szereplő, és az alacsonyabb összegben való megállapítás ilyen mérvű jogsértésnél, ilyen fokú alperesi felróhatóság mellett kiüresítené a sérelemdíj jogintézményét.

[39] Az ítéltábla a fellebbezést a Pp. 376. § (1) bekezdése szerint tárgyaláson kívül elbírálv megállapította, hogy a fellebbezés nem alapos.

[40] Az ítéltábla rögzíti, az alperes a perfelvételi és az érdemi tárgyalási szakban nem, csak a fellebbezésében hivatkozott arra, a 2018-as választások során a pártl olyan költségvetésű kampányt folytatott, amelyet önerőből nem tudott volna finanszírozni, és hogy azon csekély hátrányt, amelyet általános élettapasztalat szerint a sérelmezett közlések a felperesnek okozhattak az alperes sajtóhelyreigazítása teljes mértékben kompenzálta.

[41] Ezek olyan tényállítások, melyek előterjesztésére a Pp. 214. § (3)-(5) bekezdései alapján a perfelvétel lezárását követően már nem volt lehetőség.

[42] Azt azonban tévesen állította a felperes a fellebbezési ellenkérelemben, hogy az alperes az elsőfokú eljárásban nem hivatkozott arra, a jogsértőként értékelt állítások közös jellemzője, hogy nem a felperes személyiségét minősítik, hanem kifejezetten politikai tevékenységére vonatkoztak. Tartalmában e hivatkozással azonos védekezést tartalmazott ugyanis az alperes ellenkérelme 2. oldalának 5. bekezdése.

[43] Az ellenkérelemben tartalmát tekintve védekezett továbbá az alperes – felróhatóságát vitatva – a felperes sérelemdíj magánjogi büntető funkciójával kapcsolatos érvelésével szemben is.

[44] Az elsőfokú bíróság a szükséges és egyben elégséges – a felajánlott – körben a bizonyítást lefolytatta, a perben jelentős tényeket – a tényállást – a Pp. 279. § (1) bekezdése szerint, helyesen, okszerűen, a bizonyítékok egyenkénti és összességében történő értékelése alapján állapította meg, az abból levont jogi következtetésével és a döntés indokolásával is egyetért az ítéltábla.

[45] Az elsőfokú ítélet indokait az ítéltábla nem ismétli meg, csupán nyomatékosítja az alábbiakat.

[46] Helyesen jutott arra a következtetésre az elsőfokú bíróság, hogy az alperes a közlésekben bűncselekmény elkövetésével vádolta meg a felperest. Az az állítás, mely szerint a felperes a választáson induló egyik párt vezetőjeként illegális, eltitkolt pénzbeni támogatást vett át egy neves üzletembertől azzal a céllal, hogy az átvett pénz felhasználásával más pártok képviselőjelöltjeit megvesztegessék, nagy súllyal bíró, kirívóan sértő.

[47] Azt is helytállóan állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy ezen állítások valótlanok, miután valóságukat az alperes nem bizonyította.

[48] Az ítéltábla is rámutat arra, a felperes közszereplő mivolta nem jelenti egyben azt, hogy róla valótlan kijelentéseket lehetne tenni. A bizonyíthatóan hamis tények nem állnak alkotmányos védelem alatt {7/2014. (III. 7.) AB határozat [49] utolsó mondat}.

[49] Helyes az elsőfokú döntés a sérelemdíj összegszerűsége körében is, az elsőfokú döntés indokolását a sérelemdíj mértékét illetően is teljeskörűen osztja az ítéltábla, értékelve azt is, hogy a sérelmes közlés kettő, az alperes által üzemeltetett, külön közönséget célzó, széles körben hozzáférhető orgánumban jelent meg. Ilyen súlyú jogsértés és kirívó mértékű felróhatóság mellett az ítéltábla a sérelemdíj mérséklésére nem látott lehetőséget.

[50] Mindezekre figyelemmel az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a per fő tárgya tekintetében a Pp. 383. § (2) bekezdése értelmében helybenhagyta.

[51] Észlelte ugyanakkor, hogy az ítélet elírást tartalmaz a késedelmi kamatfizetési kötelezettség kezdő időpontja tekintetében. A keresetből, az annak egészében helytadó rendelkezésből és az ún. kisítéletből egyértelműen megállapítható, hogy a rendelkezés helyesen „2018. március 23. napjáig” helyett „2018. március 23. napjától”.

[52] A Pp. 352. § (1) bekezdése szerint, ha a határozat névcserét, hibás névírást, szám- vagy számítási hibát, illetve más hasonló elírást tartalmaz, a bíróság azt kérelemre vagy hivatalból bármikor kijavíthatja, ezért az ítéltábla a Pp. 353. §-a felhatalmazása alapján a nyilvánvaló elírást kijavította.

[53] Az ítéltábla rögzíti, hogy a felperes Ptk. 2:51. § (1) bekezdés a) pontjára és 2:52. §-ára alapított – két sajtóterméket érintő – igényei egymással valódi tárgyi keresethalmazatban állnak. Ezért a Pp. 21. § (1) és (5) bekezdése, valamint az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. tv. (Itv.) 40. § (1) bekezdése alapján a pertárgyérték számítása során ezek értékét össze kell adni, és ez a pertárgyérték képezi az eljárási illeték alapját.

[54] A Ptk. 2:51. § (1) bekezdésére alapított keresetek pertárgy értéke az Itv. 39. § (3) bekezdés b) pontja alapján sajtótermékenként 600.000 Ft, a sérelemdíj iránti kereset illetékalapja pedig az Itv. 39. § (1) bekezdése alapján 800.000 Ft. Ezért – az elsőfokú bíróság által meghatározott eljárási illeték helyett – a pervesztes alperes az állam javára 120.000 Ft eljárási illetéket köteles megfizetni.

[55] A Pp. 383. § (6) bekezdése szerint a másodfokú bíróság a fellebbezési kérelem, csatlakozó fellebbezési kérelem és a fellebbezési ellenkérelem korlátaira tekintet nélkül, hivatalból határoz a le nem rótt illeték, valamint állam által előlegezett és meg nem térült költség megfizetéséről. A fentiekre figyelemmel az ítéltábla az alperes által fizetendő eljárási illeték összegét 120.000 Ft-ra felemelte.

[56] Az alperes fellebbezése nem vezetett eredményre, ezért a Pp. 102. §-a alapján köteles a fellebbezési illeték megfizetésére is. Ennek összegét a fentebb levezetettek szerint és az Itv. 46. § (1) bekezdése alapján az ítéltábla 2.000.000 Ft fellebbezett érték alapulvételével 160.000 Ft-ban határozta meg.

[57] A Pp. 83. § (1) bekezdése alapján a fellebbezési eljárásban pervesztes alperes köteles a felperes Pp. 81. § (1) bekezdés szerint, a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) a) pontja és (5) bekezdésére utalással felszámított – és eltúlzottnak nem tekinthető – 35.000 Ft + ÁFA, mindösszesen 44.450 Ft másodfokú perköltségének megfizetésére.

Győr, 2023. május 15.

Dr. Lezsák József s. k. Dr. Molnár Andrea s. k. Dr. Sarmon Hedvig s. k.

tanácselnök

előadó bíró

bíró

